

טסורת הש"ס

ספקיין חד ספקיו מינ'ר לו, וכ"ט
ימינ'ם מען חד מוקו וחד מוק דל'נ'י
שי לא נמליכט ד' זיך ו' נון
דאילע נזיל מיל דה מילוי לוייר
ה'ב' ג'ת' פ'ג' ז'ג' ז'ג' ז'ג' ז'ג'

כמיכם, וכלומיננס מקוטל ממת הקטור
תותם דה שור ביר יול
דוא לא בתה פין פונטום
מרורי קורי ט' סלאן:

בגון הח"ס

בבבון דמיון: טנטראט. עטס סלאן:
כלומר מהמקה מעתה עקננוו ומסט
מנשיון: הילטן לנגי יולטן. מכלו:
ויי

נגב שר או שה וטבחו ומכוו המשאה בקר ישם החתיו וארכע צאן החתיו כתוב רחמנא כי הוה אמריא בעי שלומי תשעה לכל אחד ואחד וכי עזימא הא כתיב החתיו חד תחתיו מיותר והוא מביע ליה לרשותה והחריגא דתניא יכול גנב שור שוה מנה ישם החתיו נגידין תל' תחתיו אלא שור ושוה דרישא מיותר דນכחות רחמנא כי גנב איש וטבחו החתיו והמשאה בקר ישם תחתי השור וארכע צאן תחת השה اي כתוב רחמנא מבכו המשאה עד דגניכ תרי וטבח לו וטבחו כתוב לחדר ואמייא עד דגניכ תרוייתו ומוכון לו ומכוו כתיב לחדר ואמייא הוה אמריא עד גניכ תרי וטבח חדר ומוכון חדר או מכוו כתיב ואכתי הוה אמריא עד גניכ תרוייתו וטבח חדר וטשיר חדר או מוכון חדר וטשיר חדר אלא אחר דרישא ושוה מיותר דນכחות רחמנא כי גנב איש שור וטבחו ומכוו המשאה בקר ישם החתיו וארכע צאן תחת השה שור ספיפיא ושוה דרישא למה לי שמע מינה שור ושוה אין מייד אחריגא לא: אין הנגב אחר הנגב משלם שלומי בפל: אמר רב לא שנו אלא לפני אשן אבל לאחר יאוש קנוו גנב ראיון ונגב שני משלם שלומי בפל לנגב ראשון אמר רב שעש אמריא כי ניים ושביב רב אמר להא שטמונעתא דתניא אמר ר' עקיבא מפני מה אמרה תורה מטה ומרב משלם שלומי ארבעה וחמשה מפני שנשתרש בהתאם אימת אלמא לפני יושם.

פרק שבעי בבא קמא

1. כי יונבב איש שור א' שהה וטכחו או נטקה הנפשה קבר ישלים חותם השור וארכבע עאן חותם השורה: שמות כא ל'

